

Eläinlääkärit pätevöityvät kehitysmaissa

Monet eläinlääkärit ovat lapsuudessaan haaveilleet samoilevansa nummil-la Herriotin tapaan idyllisessä maalaismaisemassa hoitaen sankarillisesti seudun kaikki eläimet. Moni on kuvitellut itsensä myös Afrikan savannille porottavan auringon alle neuvomaan karjanhoitoa, leikkaamaan koiria tai hoitamaan villieläimiä.

Yllättävän monet suomalaiset eläinlääkärit ovatkin työskennelleet kehitysmaissa, osa on viihtynyt jopa vuosia. Vuodesta 2001 alkaen on Duodecim yhteistyökumppaneineen järjestänyt Global Health -kurssin. Mukana on lääkäreitä, hammaslääkäreitä ja eläinlääkäreitä Suomesta, Chilestä, Nepalista, Filippiineiltä ja Tansaniasta. Joka vuosi Suomesta valitaan mukaan yksi eläinlääkäri ja yksi eläinlääketieteen opiskelija. Vuonna 1997 toimintansa aloittanut IPAN eli India Project for Animals and Nature antaa myös harjoittelu- ja tutustumismahdollisuuksia. Sen projektikoordinaattorina on suomalainen eläinlääkäri. Viime vuosina osa eläinlääketieteen opiskelijoista on käynyt opiskelun loppuvaiheessa Intiassa tutustumassa työnteekoon saaden arvokasta oppia. Mukaan tarvitaan lisää eläinlääkäreitä opastamaan opiskelijoita. Ulkomailla on muun muassa trooppisten tautien kursseja, joita kannattaa hyödyntää. Suomessa on myös valmisteilla verkkokurssi, joka tulee osaksi Global Health kurssia, mutta olisi avoin kaikille.

Vuonna 2008 perustettiin Suomen Eläinlääkäreiden Kehitysyhteistyöjärjestö eli SEK ry, jonka edistää eläinlääkäreiden kehitysyhteistyövalmiuksia ja kehityshankkeiden toteuttamista. SEK ja tiedekunta organisoivat yhteistoimintaa Tansanian Sokoine-yliopiston kanssa.

Toiveena on, että eläinlääkärien mahdollisuudet ja edellytykset työskennellä kehitysmaissa lisääntyisivät. Jotkut lääkäreille suunnatuista kehitysyhteistyöhön liittyvistä kursseista ovat eläinlääkäreillekin soveltuvia. Toivottavasti tulevaisuudessa saadaan myös eläinlääkäreille omia kursseja ja opiskelijoille pysyvästi IPAN:ta vastaavaa toimintaa. Voisihan jopa yksi erikoistumissuuntauksista olla kehitysmahan tai katastrofialueen eläinlääkintä, ehkä suppeampana opintokokonaisuutena kuin nykyiset suuntauksset.

Suomen kehitysyhteistyön määrärahat herättävät monia mielipiteitä varsinkin näin vaalien alla. On hyvä muistaa, että kehitysyhteistyö hyödyttää myös Suomea kohdemaan lisäksi. Tarttuvat taudit ovat jo ovellamme ja jossain vaiheessa ne tulevat koputtamatta sisään. Jos meillä on kokemusta Suomessa harvinaisempien tautien kliinisestä kuvasta, osaamme epäillä myös epätavanomaisempaa diagnoosia. Kehitysmaissa työskentely opettaa eläinlääkäreitä toimimaan alkeellisissa oloissa, ratkaisemaan ongelmia luovasti ja kestävästi painetta. Suomi on tähän mennessä säästynyt sijaintinsa vuoksi pahoilta luonnonkatastrofeilta. Sellainen voi kohdata meidätkin, ja harvalla on nyt toimintavalmiutta ja asiantuntemusta hätäoloissa työskentelyyn.

Kun yhdessä laajalla rintamalla tiedekunnan, opiskelijoiden, SEK:n, Eläinlääkäriliiton sekä Eviran kanssa lisäämme eläinlääkäreiden kehitysyhteistyötä, parannamme ihmisten ja eläinten oloja kehitysmaissa ja saamme Suomeen joukon raudankovia ammattilaisia monta kokemusta rikkaampana.

Kyllä savannin porottava aurinko aina kaamoksen voittaa!

Vera Haapala

Suomen Eläinlääkäreiden Kehitysyhteistyöjärjestön puheenjohtaja